

Bilag.

Socialministeriet.

København, den 20. maj 1960.

I skrivelse af 19. maj 1960 har udvalget udbedt sig oplysninger om følgende spørgsmål:

1. Hvilken udvikling er der sket i inddrivelsesprocenterne siden sidste ændring af inddrivelsesreglerne?
2. Der udbedes en forhandling med socialministeren og justitsministeren om de gældende inddrivelsesregler, specielt om der vil kunne gives de sociale udvalg eller amterne tilladelse til at bistå de bidragsberettigede ved inddrivelse af underholdsbidrag, således at disse frit vil kunne vælge mellem en borgerlig myndighed og politiet.
3. Hvorledes er man kommet til de i ændringen til § 194 foreslåede beløb? Bør beløbene ikke være mere ensartede i de forskellige kommunegrupper?
4. I hvilke tilfælde mener man, at forskudsvis udbetaling i henhold til § 224 bør nægtes? Oplysninger om de nuværende forhold vedrørende administrationen af § 224 bedes givet. (Evt. udbedes den af overpræsidenten i København udarbejdede redegørelse).
5. Hvad vil udgifterne være ved at fastsætte samme indtægtsgrænser i § 220, som nu er fastlagt i § 194?

I denne anledning skal man oplyse følgende:

Ad 1. Reglerne om inddrivelse af forskudsvis udbetalte bidrag er senest ændret ved lov af 30. april 1955 på foranledning af et forslag fra forvaltningskommissionen. Ændringen gik bl. a. ud på, at beslutning om lønindeholdelse, der hidtil havde været truffet af politimestrene, i København af magistraten, fremtidig uden for København skulle kunne træffes af de sociale udvalg.

Inddrivelsesprocenten for forskudsvis udbetalte bidrag har i de senere år været således:

	Børn født uden for ægteskab	Børn født i ægteskab
1950-51	50,7	45,5
1951-52	48,9	43,8
1952-53	49,1	43,6
1953-54	44,8	39,3
1954-55	50,3	46,2
1955-56	49,5	45,0
1956-57	50,4	46,6
1957-58	50,9	49,0

Det må haves i erindring, at størrelsen af det beløb, der kan inddrives, ikke blot afhænger af inddrivelsesreglerne og af de bestræbelser, der udfoldes af de sociale udvalg, men i meget høj grad af beskæftigelsesforholdene og lønforholdene. Den i 1955 stedfundne ændring i inddrivelsesbestemmelserne har derimod ikke haft synlig virkning på inddrivelsesprocenten.

Ad 2. Man må anse det for betænkeligt at overdrage inddrivelsen af privatretlige underholdsbidrag til børn til de sociale myndigheder, hvis virksomhed i øvrigt er at yde bistand til trængende. Man finder, at bistand til inddrivelse af privatretlige underholdsbidrag bør ydes af de myndigheder, der i øvrigt yder borgerne bistand. Man skal yderligere pege på, at der ofte vil være tale om bidrag både til ægtefællen og til børn, og at det af hensyn til den effektive gennemførelse af inddrivelsen vil være formålstjenligt, at inddrivelsen af de to forskellige bidrag varetages af samme myndighed. Konsekvensen af en ændret kompetenceordning måtte derfor være, at såvel inddrivelse af børnebidrag som af ægtefællebidrag blev samlet hos det sociale udvalg.

Da spørgsmålet om en effektivisering af den privatretlige inddrivelse imidlertid for tiden er genstand for overvejelse i et under justitsministeriet nedsat udvalg, bør æn-